

ной проток, стенка которого образована плоскими эпителиоцитами на базальной мембране. Вставные протоки соединяются в дольки и дают начало внутريدольковым выводным протокам. Их стенка образована слоем кубических эпителиоцитов на базальной мембране. Внутридольковые протоки выходят за пределы дольки и образуют междольковые выводные протоки, которые расположены в трабекулах. Междольковые протоки соединяются, формируя общий проток, впадающей в двенадцатиперстную кишку. Стенка междольковых и общего протока образована слизистой оболочкой, которая представлена слоем и собственной пластинкой. Эндокринная часть поджелудочной железы представлена панкреатическими островками, которые образованы инсулоцитами и кровеносными капиллярами. Они окружены соединительнотканной оболочкой. Островки расположены в дольках железы между ацинусами.

ЛИТЕРАТУРА

1. Вольмерхаус, Б. Анатомия собаки и кошки / Б. Вольмерхаус, И. Фревейн // Пер. с нем. Е. Болдырева, И. Кравец. – М.: «АКВАРИУМ БУК», 2003. – С. 265-303.
2. Горальский, Л. П. Основы гистологической техники и морфофункциональные методы исследований в норме и при патологии / Л. П. Горальский, В. Т. Хомич, А. И. Кононский. – Житомир, 2005. – 288 с.
3. Джек С. Бойлд Топографическая анатомия собаки и кошки / С. Джек Бойлд. – М.: Аквариум. 1998. – 190 с.
4. Меркулов, Г. А. Курс патогистологической техники / Г. А. Меркулов. – Л.: Медицина, 1969. – 423 с.

УДК 636.5.087.7:612.112

АНАЛИЗ ПАКАЗЧЫКАЎ ЛЕЙКАГРАМЫ Ў КУРАНЯТ-БРОЙЛЕРАЎ ПРЫ ВЫКАРЫСТАННІ РОЗНЫХ КАРМАВЫХ ДАБАВАК

Басалай І. Д. – студэнт

Навуковыя кіраўнікі – **Сандул П. А., Гарыдавец А. У.**

УА «Віцебская ордэна «Знак Пашаны» дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны»

г. Віцебск, Рэспубліка Беларусь

У клінічнай практыцы даследаванне крыві мае вялікае дыягнастычнае значэнне, так як кроў з'яўляецца тканкай арганізма, найбольш адчувальнай да розных фізіялагічных і паталагічных змен, якія адбываюцца ў ім, і адлюстроўвае ход гэтых працэсаў. Так, кроў змяняецца пад уплывам такіх фізіялагічных працэсаў, як мышачная нагрузка, страваванне, стрэсавыя сітуацыі і інш. Пры разнастайных

паталагічных працэсах змяняецца стан крывятворнага апарата, а таксама склад крыві. Гэта значыць, кроў адлюстроўвае характар рэакцыі арганізмаў адказ на дзеянне розных фізіялагічных і паталагічных фактараў. Адным з асноўных паказчыкаў гематалагічных даследаванняў з'яўляецца лейкаграма [2].

Мэта нашых даследаванняў – вызначыць паказчыкі лейкаграмы ў куранят-бройлераў чатырох груп пры выкарыстанні розных кармавых дабавак.

Даследаванні праводзіліся ва ўмовах лабараторыі кафедры ўнутраных незаразных хвароб УА «Віцебская ордэна «Знак Пашаны» дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны».

Аб'ектам даследавання былі кураняты-бройлеры кросса Росс 308.

Матэрыялам для вывучэння гематалагічных паказчыкаў была кроў, якую атрымлівалі ў куранят-бройлераў у 45-дзённым узросце з крышвай вены. Было сфармавана чатыры групы куранят-бройлераў. Першая група была кантрольнай; другая група атрымлівала кармавую дабаўку, якая змяшчае вітаміны А, D₃, Е; трэцяя група – кармавую дабаўку з вітамінамі групы В і амінакіслотамі; чацвёртая – кармавую дабаўку з мікраэлементамі селенам, цынкам і вітамінам Е. Лейкаграму выводзілі на падставе падліку 200 клетак у мазках, афарбаваных з дапамогай набору рэagentaў для хуткага дыферэнцыраванага афарбоўвання «Диахим-Дифф-Квик». Пры гэтым улічваўся памер клетак, велічыня ядра, цытаплазмы і іх афарбоўка.

Лейкацыты ў птушак маюць некалькі меншыя памеры, чым у млекакормячых. Нейтрафільную групу клетак у птушак называюць псеўдаэзінафіламі, у марфалагічным дачыненні яны падобныя да нейтрафілаў млекакормячых. Ядро па сваёй структуры і афарбоўцы не адрозніваецца ад ядраў эзінафілаў, цытаплазма звычайна бескаляровая. Зярністасць ў цытаплазме ў псеўдаэзінафілаў курэй верацёнападобная з завостранымі канцамі [1].

Устаноўлена, што з усіх відаў лейкоцытаў найбольш істотныя колькасныя змены назіраліся сярод лімфацытаў. Так, у кантрольнай групе ў птушак працэнт лімфацытаў у лейкаграме склаў $60,0 \pm 0,91$ %. У другой групе працэнт лімфацытаў быў дакладна вышэй на 9,7 % ($P_{1-2} \leq 0,01$), чым у кантрольнай групе, а ў трэцяй групе працэнт лімфацытаў быў дакладна вышэй у 1,1 разы ($P_{1-3} \leq 0,001$), чым у кантролі. У чацвёртай групе, пры параўнанні з кантролем, дакладных зменаў у змесце лімфацытаў не назіралася. Пры параўнанні працэнтавай колькасці ў лейкаграме ў птушак розных груп зярністых лейкоцытаў (базафілаў, эзінафілаў і псеўдаэзінафілаў) дакладных адрозненняў не ўстаноўлена.

У выніку праведзеных даследаванняў было вызначана, што найбольшы праэнт лімфацыты займаюць у крыві ў птушак трэцяй групы, якім ўжывалі кармавую дабаўку з вітамінамі групы В і амінакіслотамі, у параўнанні з кантрольнай групай ($P_{1-3} \leq 0,001$).

ЛІТАРАТУРА

1. Клиническая диагностика болезней животных: учебное пособие / А. П. Курдеко [и др.]; под ред. А. П. Курдеко. – Минск: ИВЦ Минфина, 2013. – 544 с.
2. Лейкограмма и ее диагностическое значение: учеб.-метод. пособие / М. А. Макарук [и др.]. – Витебск: ВГАВМ, 2011. – 32 с.

УДК 619:616.995.132.2:636.3

РЕЗУЛЬТАТЫ МОНИТОРИНГА СТРОНГИЛЯТОЗОВ КОЗ ВИТЕБЩИНЫ

Булыгина Н. Ю. – студент
Научный руководитель – **Сарока А. М.**

УО «Витебская ордена «Знак Почета» государственная академия ветеринарной медицины»
г. Витебск, Республика Беларусь

В последние годы в приусадебных хозяйствах Витебского района наблюдается увеличение численности коз. Но увеличению поголовья и повышению продуктивности животных препятствуют не только инфекционные, но и паразитарные болезни, среди которых особенно опасны стронгилятозы. У мелкого рогатого скота, в т. ч. и коз, часто регистрируются ассоциативные инвазии стронгилят пищеварительной и дыхательной систем [1, 2, 3].

Цель исследований – изучение гельминтофауны коз в приусадебных хозяйствах Витебского района.

Материалом для исследования служили козы зааненской породы в возрасте от 1 месяца до 5 лет. Зараженность стронгилятозами коз изучали в приусадебных хозяйствах Витебского района и в лаборатории кафедры паразитологии и инвазионных болезней животных УО «ВГАВМ». Пробы фекалий от коз отбирали непосредственно из прямой кишки и помещали в индивидуальные пакеты, затем исследовали методами Дарлинга и Щербовича (ларвоскопический). Определяли экстенсивность и интенсивность инвазии. Определение яиц и личинок гельминтов проводили с помощью атласа «Дифференциальная диагностика гельминтозов по морфологической структуре яиц и личинок возбудителей» А. А. Черепанова (2001) [3].

При исследовании фекалий методом Дарлинга были выявлены